

fem Aar fra det sidste Punkt i Terminen, altsaa ikke nder 1880, vil ikke kunne bevirke, at Byrderne vore op i en saadan Grad, at de kunne blive betydeligt større end dem, vi nu vilde have at bære. Og paa den anden Side er det fuldstændigt indlysende, at, naar man, idet man giver Ministeren en Bemyndigelse til at afslutte Contracter paa 5 Aar, vil have indfat den Clausul i Contracterne, at de skulle være opsigelige med et halvt Aars Varjel, saa vil Følgen deraf blive, at en saadan Tilfætning er en Borttagelse af selve Bemyndigelsen; thi hvad kan det hjælpe en Skuespiller eller Kunstner ved Theatret, at Regjeringen indgaaer en Contract med ham paa 5 Aar, naar dog denne Contract skal kunne opsiges af Regjeringen med et halvt Aars Varjel? Det er et ganske andet Forhold, der vilde indtræde efter de Bestemmelser, som findes i Theaterloven, hvor der nemlig til Opsigelsen er knyttet visse bestemte Fordele for den, over hvem Opsigelsen skal gaae ud. Ved Tilføjningen af denne Clausul indskrænker man i Grunden Ministerens hele Bemyndigelse til at slutte halvårlige Contracter, og den er Intet værd. Derfor troer jeg, at vi kunne siges at ville staae med frie Hænder efter Udløbet af de 5 Aar, og dog vilde vi kunne være komne til en nogenlunde begrundet Forestilling om, hvad vi ikke kunne vide nu, nemlig hvorvidt det er muligt for Theatret at indrette hele dets Styrelse paa Grundlag af det nye Contractsystem, istedetfor som hidtil paa Grundlag af kongelig Udnævnelse med deraf følgende Pensionsret. Der findes imidlertid i dette Forslag et Punkt, der vækker ogsaa hos mig megen Betænkelighed, og som ikke kan siges at være fuldstændig opklaret, ialfald ikke for mig, ved de Bemærkninger, der ere fremkomne. Det er angaaende den Stilling, hvort Theatrets Embedsmænd ville indtræde med Hensyn til deres Lønnings- tillæg, efterat Loven af 28de Marts 1870 har foretrevet almindelige Regler for, hvorledes det hidtil bestaaende Sædtillæg eller midlertidige Tillæg skal godtgjøres Embeds- og Bestillingsmænd, indtil en ny Lønningslov er bleven givet for dem. Den ærede Ordfører for Finantsudvalget (Schjørring) udtalte sig om dette Punkt

med stor Bestemthed og Sikkerhed, og andre Medlemmer have udtalt sig i modsat Retning med en Sikkerhed, som ikke giver den synderligt Meget efter. Det har ikke været mig muligt at forstaae, hvorledes Ministeren agter at løse denne Vanskelighed. Jeg seer, at der maa opstaae en Vanskelighed; men hvorledes den skal besejres, er mig ikke tydeligt. I Forbigaaende maa jeg her gjøre den Bemærkning, at, naar man taler om Theatrets Kunstnere, er man noget for tilbøielig til alene at tænke paa Skuespillerne; men derved kommer man ind paa en Ubillighed, som netop berører den Side af Sagen, som jeg dvæler ved. Man siger, at Sædtillægget ved det kongelige Theater kan være mindre, end det er for Embedsmænd i alle andre Stillinger; thi hine Folk have ikke deres Løn alene i Form af fast Gage, men de ere tillige deelagtige i visse Procenter af Theatrets Indtægter. Denne Deel af deres Indtægt har forøvrigt Mindretallet været tilbøielig til at reducere ganske betydeligt, idet det vil have Feuen beregnet efter Nettoindtægten og ikke efter Bruttoindtægten, hvad der vil blive et Regnestykke, som vil være ganske overordentlig vanskeligt at udføre, et Regnestykke, som vil volde mangen moisommelig Time; Forslaget er høist ubilligt imod de Paagjældende; thi det er dog underligt at ville paalægge Skuespillerne en vis Straf, fordi den Bestyrelse, i hvis Dispositioner eller Forretningsledelse de ingenjombest Andeel have, er mere eller mindre enten sparsommelig eller ødsel. Man er, som sagt, gaaet ud fra den Forudsætning, at, da Theatrets Personale har en Andeel i Indtægten i Form af Procenter af Theatrets Fortjeneste, saa kan dets Lønningsstillæg derfor være mindre. Dette kan nu være meget rigtigt med Hensyn til alle dem, som have deres Løn tillige igjennem Feu eller Spillepræmie, men det er et stort Antal af de ved Theatret Ansatte, som ikke have Feu, ikke have Andeel i Indtægten. Jeg skal saaledes nævne en meget talrig Classe, nemlig hele Capellet; det har ingen Andeel i Theatrets Fortjeneste; hvad enten der er fuldt Hus eller tomt Hus, har en Capelmusicus nødtigtig den samme Indtægt. Der er fremdeles et Antal Embeds- og Bestillingsmænd,